

Notatka

Życie - jedyny sposób,
żeby obrastać liśćmi,
łapać oddech na piasku,
wzlatywać na skrzydłach;
być psem,
albo pogłaskać go po ciepłej sierści;

odróżniać ból
od wszystkiego, co nim nie jest;

mieścić się w wydarzeniach,
podziewać w widokach,
poszukiwać najmniejszej między omyłkami.

Wyjątkowa okazja,
żeby przez chwilę pamiętać,
o czym się rozmawiało
przy zgaszonej lampie;

i żeby raz przynajmniej
potknąć się o kamień,
zmoknąć na którymś deszczu,
zgubić klucze w trawie;
i wodzić wzrokiem za iskrą na wietrze;

i bez ustanku czegoś ważnego
nie wiedzieć.

*

3 października 1996 - Wisława Szymborska otrzymała Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury. 10 grudnia 1996 roku w sztokholmskim ratuszu podziękowała słowami:

- Nikt nie ma wprawy w otrzymywaniu Nagrody Nobla. Nikt nie ma także wprawy w wyrażaniu za nią wdzięczności. W moim ojczystym języku, jak zresztą w każdym innym, jest wiele pięknych słów do wyboru. Jednak wydaje mi się, że przy takiej okazji najprostsze słowo zabrzmiałoby najbardziej poważnie i sensownie: merci, dziękuję, tack. -

Artykuł i wywiady z poetką przeprowadzone w Polskim Radiu w latach 60 i 70.: "Wisława Szymborska: Życie trzeba czytać"

Z artykułu: *- Mając lat 12, 13 zaczęłam pisać prozą i marzyłam o tym, żeby pisać długie powieści. Gdzieś pod koniec wojny wróciłam do pisania wierszy i jakoś już przy nich zostałam. -*

Bywała nieuchwytna, unikała szumu wokół swojej osoby. Już 1964 roku prowadzący audycję w Polskim Radiu wyjaśniał, że nie było łatwo namówić poetkę na wizytę w studiu. Ale kiedy już przychodziła, śmiała się w charakterystyczny dla siebie, dziewczęcy sposób i mówiła rzeczy zabawne, błyskotliwe i mądre.

- Zwyczajnie, zaczyna się od nagłego skojarzenia, poruszonej nagle uwagi - odpowiadała pytana o to, jak powstają jej wiersze - *Dopiero w tym momencie powstaje zamiar pisania wiersza.*

*

O Poetce po 1 lutego 2012.